

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับปานกลางถึงอ่อน โดยใช้การวิจัยเชิงทดลองที่ออกแบบการสอนให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกความพร้อมด้านคำศัพท์ สำนวน และการออกเสียงภาษาอังกฤษ เข้าใจกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และฝึกฝนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังมีการติดตามพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่มีผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 ในระดับปานกลางถึงอ่อน จำนวน 32 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่เรียนหลักสูตรทดลองในภาคการศึกษาฤดูร้อน จำนวน 16 คน และกลุ่มควบคุมที่เรียนรายวิชาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในหลักสูตรปกติจำนวน 16 คนเท่ากัน

ผลการวิจัยพบว่าหลังการทดลองกลุ่มทดลองมีพัฒนาการด้านทักษะการฟัง การสนทนา การออกเสียง กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ กลวิธีการฟังและการพูดภาษาอังกฤษดีขึ้นก่อนการทดลอง และกลุ่มตัวอย่างที่เรียนหลักสูตรทดลองมีทักษะการพูดดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนทักษะการฟังนั้น กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การติดตามผลการเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มพบว่า กลุ่มทดลองมีผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษต่าง ๆ ดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มทดลองมีความมั่นใจ ความสนใจ และ ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น และมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และในขณะเดียวกัน กลุ่มทดลองมีความกังวล ความทุกข์ และความเบื่อในการเรียนภาษาอังกฤษน้อยลง และน้อยกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัยอาจสรุปได้ว่าหลักสูตรทดลองสามารถพัฒนาทักษะการฟังและการสนทนาภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างให้ดีขึ้น และสามารถทำให้ผู้เรียนมีกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตลอดจนสร้างความมั่นใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงเสนอแนะให้ผู้สอนควรคำนึงถึงการสอนกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียนที่มีผลการเรียนภาษาอังกฤษในระดับไม่สูง และออกแบบกิจกรรมที่เอื้อให้ผู้เรียนสามารถจัดการการเรียนรู้ด้วยตนเอง

Abstract

The objective of this research was to develop English listening and speaking skills of the students with limited English proficiency through an experimental study. To achieve such objective, the instruction was designed to improve the students' English vocabulary, expressions and pronunciation, to raise their awareness of language learning, listening and speaking strategies as well as to encourage their self-directed study. In addition, a follow-up study was conducted to investigate the students' improvement.

The subjects of the study were 32 Prince of Songkla University students with average grade or below in English I. They were equally divided into two groups. The subjects in the experimental group participated in the designed instruction model during the summer session whereas the control group enrolled in the Listening and Speaking I course during the regular semester.

The findings showed that after the experiment the subjects in the experimental group had better English listening and speaking skills, pronunciation, more language learning strategies, as well as speaking and listening strategies than before the experiment. In addition, this group of subjects performed better on speaking skill than those in the control group with statistic significance. However, the performance on English listening skill of the two groups was not significantly different.

The follow-up study revealed that the subjects in the experimental group got a better grade point average in English courses than those in the control group. It was also found that the experimental subjects felt more confident in, interested in, and happier with their English study. They became less worried, miserable, and bored when compared to their counterparts.

It may therefore be concluded that the experimental model enabled the subjects to improve their listening and speaking skills and English language learning strategies and boost the confidence in their study of English. Thus the study suggests that an English instruction model for students with limited proficiency should include English language learning strategies and well-designed activities to facilitate their self-study management.